

[Fibiger.]

må tænke på i den sammenhæng, men jeg tror, jeg kan sige for mit partis vedkommende, at når denne sag kommer til behandling, vil vi gøre vor indsats, således at der kan ske en afvikling af disse tilskudsordninger, således som det er sket på så mange andre områder.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen om, at disse statsindgreb, der kræver statskontorer, koster meget, og at det vil være bedst at komme bort fra dem, og jeg er tilhænger af, at det sker hurtigst muligt, men jeg kan ikke på stående fod tage stilling til alt det, det ærede medlem rullede op her, f. eks. hvad det kunne betyde i retning af afvikling af forlystelsesskatten o. s. v. Man må se det hele i sammenhæng, når forslagene kommer til behandling, og jeg har den tillid til regeringen, at den vil fremsætte forslagene, så der bliver god tid til at behandle dem.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg skal ikke ved denne lejlighed optage en diskussion med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen om det spørgsmål, der her er til debat. Sagen er jo ikke nær så enkel, som det ærede medlem vil gøre den til, og det ærede medlem har heller ikke stillet noget konkret forslag til afvikling af statstilskuddet til nedsættelse af prisen på rugbrød. At give de dårligst stillede i samfundet erstatning for rugbrødsprisen forhøjelse ved en nedsættelse af forlystelsesskatten synes jeg ligger lidt udenfor, hvad man kan diskutere, hvis det er en saglig diskussion, det ærede medlem tilsigter, og det kan formentlig — ligesom en del af det andet, det ærede medlem sagde — heller ikke tages alvorligt.

Jeg vil imidlertid benytte denne lejlighed til overfor regeringen at fremføre nogle almindelige synspunkter vedrørende det radikale venstres stilling til tilskudsordningerne, idet jeg vil tage mit udgangspunkt i, hvad finansministeren udtalte ved fremlæggelsen af finanslovsforslaget, da han meddelte, at regeringen agter at stille forslag om at begynde en afvikling af statens tilskud til rugbrød, mælk og børneskotøj, og jeg vil anmode om, at disse betragtninger må indgå i overvejelserne i ministeriet vedrørende disse problemer.

Det anerkendes formentlig af alle, at disse tilskud ikke kan opretholdes som et permanent led i den økonomiske politik ud

i al fremtid. Navnlig vil det være nødvendigt at komme bort fra en tilstand, hvorunder det er økonomisk fordelagtigt at opfodre rugbrød. Det vil imidlertid være meget vigtigt, at en begyndende afvikling af disse tilskud foregår på en sådan måde, at den hverken forringer levevilkårene for de økonomisk henseende svagt stillede eller medvirker til en forøgelse af produktionsomkostningerne. I denne forbindelse kan nævnes, at en fuldstændig opgivelse af tilskuddene på nuværende tidspunkt ville medføre en forhøjelse af pristallet og dermed af lønningerne, svarende til 1 à 2 portioners dyrtidstillæg. Vi tilråder derfor, at der i forbindelse med overvejelserne vedrørende en begyndende afvikling tages hensyn til følgende synspunkter:

Børneskotøjsrabatkortene afvikles ved udløbet af indeværende finansår imod, at det beløb, der under denne ordning tilfalder familier, som modtager børnetilskud i henhold til loven af 31. marts 1950, anvendes til forøgelse af disse tilskud. Derved vil man for det første opnå, at de betydelige udgifter til administration af denne rabatkortordning kan spares, og dernæst at udgifterne til rabatkort til den mest velstillede del af befolkningen spares, hvad der vanskeligt kan indvendes noget imod. Familier med børn indenfor de indtægtsgrupper, som modtager børnetilskud, vil rabatkortenes bortfald ikke yderligere belaste. Jeg gør opmærksom på, at såfremt en sådan nyordning skal gennemføres, må det af hensyn til skatteadministrationen ske snarest.

Det bør efter min mening være en betingelse for at påbegynde afviklingen af rugbrødstilskuddet, at befolkningsgrupper med små eller mindre indtægter holdes skadesløse enten gennem skattenedsættelse eller gennem forhøjelse af sociale ydelser, hvilket særlig må gælde alders- og invaliderentnydere samt enlige mødre, børnerige familier og dermedigestillede. Jeg henstiller tillige til overvejelse, at de beløb, der spares ved, at den mere velstillede del af befolkningen kommer til at betale mere for de omhandlede varer, i dette tilfælde for rugbrødet, anvendes dels til en lempelse af fradragsreglerne for arbejdsindtægter for alders- og invaliderentnydere, dels til udligning af den bestående urimelige forskel mellem alders- og invaliderentesatserne på landet, i købstæderne og i København. Siden disse satser er fastsat, er forskellen mellem leve-